II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 22 päivänä joulukuuta 1998,

Itävallan pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti ilmoittamien toimenpiteiden vahvistamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 3940)

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(1999/42/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon pakkauksista ja pakkausjätteistä 20 päivänä joulukuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY ([1]), ja erityisesti sen 6 artiklan 6 kohdan,

on kuullut direktiivillä 94/62/EY perustettua komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

I. MENETTELY

1. **Direktiivi 94/62/EY**

Perustamissopimuksen 100 a artiklaan perustuvalla direktiivillä 94/62/EY pyritään yhdenmukaistamaan kansallisia toimenpiteitä pakkauksista ja pakkausjätteistä huolehtimisesta, jotta ehkäistäisiin tai lievennettäisiin niiden vaikutuksia ympäristöön ja saavutettaisiin näin ympäristönsuojelun korkea taso, ja toisaalta varmistettaisiin sisämarkkinoiden toiminta ja vältettäisiin kaupankäynnille aiheutuvien esteiden syntyminen sekä kilpailun vääristyminen ja rajoittaminen yhteisössä. Tässä tarkoituksessa direktiivin 6 artiklan 1 kohdassa määritellään muun muassa määrälliset tavoitteet, jotka jäsenvaltioiden olisi saavutettava pakkausjätteiden hyödyntämisessä ja kierrättämisessä.

Direktiivin 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2001 vähintään 50 prosenttia ja enintään 65 prosenttia pakkausjätteiden painosta on hyödynnettävä. Direktiivin 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ja tämän yleisen tavoitteen yhteydessä ja samassa määräajassa vähintään 25 prosenttia ja enintään 45 prosenttia pakkausjätteissä esiintyvien pakkausmateriaalien painosta on kierrätettävä siten, että kunkin pakkausmateriaalin osalta kierrätetään vähintään 15 prosenttia painosta.

Direktiivin 6 artiklan 6 kohdassa esitetään seurantamenettely varmistamaan jäsenvaltioiden valitsemien erilaisten lähestymistapojen yhdenmukaisuus erityisesti tarkoituksena, että yhdessä jäsenvaltiossa asetetut tavoitteet saattavat estää muita jäsenvaltioita noudattamasta direktiiviä ja aiheuttaa sisämarkkinoiden vääristymistä.

Direktiivin 94/62/EY 6 artiklan 6 kohdan mukaan komissio vahvistaa nämä toimenpiteet asianmukaisen tarkastuksen jälkeen.

([1]) EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10

2. **Ilmoitetut toimenpiteet**

Itävalta antoi 23 päivänä joulukuuta 1994 komissiolle tiedoksi teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/189/ETY ([1]) mukaisesti luonnoksen pakkauksia ja pakkausjätteitä koskevista kansallisista toimista, jotka oli määrä hyväksyä (ilmoitus 94/9059/A). Suunniteltujen toimien tarkoituksena oli saattaa Itävallan lainsäädäntö (vuoden 1992 asetus 645 pakkausjätteistä ja vuoden 1992 asetus 646 pakkausjätteitä koskevien tavoitteiden asettamisesta) yhdenmukaiseksi pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun direktiivin 94/62/EY sisällön kanssa, joka oli määrä saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä ennen 30 päivää kesäkuuta 1996. Itävalta ilmoitti komission kanssa käymänsä kyseistä ilmoitusta koskevassa kirjeenvaihdossa 29 päivänä toukokuuta 1995 aikomuksestaan korottaa direktiivin 94/62/EY 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä kierrätystä koskevaa tavoitetta. Tässä tiedonannossa Itävallan hallitus ilmoitti kierrätystavoitteen enimmäismäärän ylitetyn jo vuonna 1994 ja tilastoihin perustuvien havaintojen osoittavan, että kyseinen tavoite ylitettäisiin myös vuonna 1995. Koska oli laadittu ohjelmia, joilla pyrittiin näiden tavoitteiden ylittämiseen seuraavina vuosina, Itävallan hallitus pyysi komissiolta vahvistusta. Erityisesti Itävalta viittasi Itävallan pakkauksiin liittyvän lainsäädännön muuttamisen osalta vuosiin 1998 sekä 2001 (lainsäädännössä edellytetään vuoden 2001 kierrätystavoitteen tarkistamista tai korottamista vuoteen 1999 mennessä).

Luonnos Itävallan pakkauksia ja pakkausjätteitä koskevan lainsäädännön muuttamisesta annettiin uudelleen tiedoksi komissiolle 17 päivänä heinäkuuta 1995 direktiivin 94/62/EY 16 artiklan mukaisesti. Mainitussa artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi luonnokset direktiivin 94/62/EY nojalla toteutettaviksi suunnittelemistaan toimista, lukuun ottamatta verotustoimia, mutta mukaan lukien sellaisiin veroihin liittyvät tekniset vaatimukset, joiden avulla edistetään kyseisten teknisten vaatimusten noudattamista, jotta komissio voisi tarkastella niitä olemassa olevien säännösten perusteella soveltaen kussakin tapauksessa direktiivissä 83/189/ETY säädettyä menettelyä.

llmoituksen 94/9059/A johdosta komissio Itävallan hallitukselle lähettämässään 19 päivänä lokakuuta 1995 päivätyssä kirjeessä otti huomioon Itävallan aikomuksen soveltaa 6 artiklan 6 kohtaa ja pyysi lisätietoja erityisesti arvioidusta kierrätysasteesta tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarvittavasta käytettävissä olevasta kapasiteetista ja toimenpiteistä, jotka on toteutettu sisämarkkinoiden vääristymisen ehkäisemiseksi, sekä ongelmista, joita se saattaa aiheuttaa muille jäsenvaltioille direktiivin 94/62/EY noudattamisessa. Vastaus tähän kirjeeseen saatiin 20 päivänä heinäkuuta 1996. Tarkkaa arviota kierrätysasteesta ei esitetty, vaikka Itävallan viranomaiset mainitsivat, että lähivuosina kierrätystavoitteen enimmäismäärän odotetaan hiukan ylittyvän erityisesti paperi- ja lasipakkausten osalta. Lisäksi mainittiin, että Itävallan ympäristöministeriön tilaama, komissiolle myöhemmin syyskuussa 1996 toimitettu kertomus osoitti, että oli riittävästi kierrätyskapasiteettia. Kertomuksessa esitetään erilaisten pakkausmateriaalien kierrätystä koskevia lukuja vuodelta 1994. Markkinoiden vääristymisen välttämiseksi suunniteltujen toimien osalta ja niiden ongelmien suhteen, joita muille jäsenvaltioille voi aiheutua direktiivin noudattamisen osalta, kirjeessä mainittiin, että lainsäädännön soveltamisen perusteella oli osoittautunut, että tällaisia ongelmia ei syntynyt.

Pakkauksia ja pakkausjätteitä koskevien tavoitteiden asettamista koskevien asetusten tarkistetusta toisinnosta ilmoitettiin direktiivin 83/189/ETY ja direktiivin 94/62/EY 16 artiklan mukaisesti 26 päivänä elokuuta 1996 (ilmoitus 96/332/A) sekä 25 päivänä maaliskuuta 1997 (ilmoitus 97/156/A). Nämä asetukset julkaistiin 29 päivänä marraskuuta 1996 (numero 648 ja 649) sekä 13 päivänä elokuuta 1997 (numero 232).

Asetuksen 648/96 11 §:n 7 kohdassa säädetään viranomaisten hyväksymään keräys- ja kierrätysjärjestelmään osallistuvia taloudellisia toimijoita (valmistajat, maahantuojat, täyttäjät ja jakelijat) koskevista tavoitteista. Näitä taloudellisia toimijoita koskeva kierrätystavoite kalenterivuotta kohti on 25 prosenttia pakkausjätteen painosta (vähimmäismäärän ollessa 15 prosenttia kunkin pakkausmateriaalin painosta) vuodesta 1997 lähtien. Nämä tavoitteet vastaavat direktiivissä 94/62/EY kierrätykselle asetettuja vähimmäistavoitteita.

Asetuksen 648/96 10 §:ssä säädetään sellaisia taloudellisia toimijoita koskevista kierrätystavoitteista, jotka eivät osallistu hyväksyttyyn järjestelmään. Seuraavat tavoitteet on pyrittävä saavuttamaan jokaisena kalenterivuotena prosentteina painosta:

Paperi, kartonki, pahvi, aaltopahvi	90 %
Lasi	93 %
Keramiikka	95 %
Metallit	95 %
Muovit	40 %
Juomapakkausten komposiittimateriaalit	40 %
Muut komposiittimateriaalit	15 %

Prosenttiarvot lasketaan kunkin pakkausmateriaalin kokonaismäärästä.

([1]) EYVL L 109, 26.4.1983, s. 8, korvattu direktiivillä 98/34/EY (EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37).

Jokaisen taloudellisen toimijan, joka ei osallistu hyväksyttyyn järjestelmään, on kerättävä tai otettava takaisin 90 prosenttia markkinoille saattamastaan pakkausmateriaalista. Jos taloudellinen toimija todellisuudessa kerää tai ottaa takaisin vähemmän kuin 90 prosenttia, mutta enemmän kuin 50 prosenttia markkinoille saattamistaan pakkausmateriaaleista, toimijan on osallistuttava hyväksyttyyn keräys- ja kierrätysjärjestelmään enintään 90 prosentin erotuksen osalta. Tämän määrän osalta sovelletaan 11 §:n 7 kohdan tavoitteita. Jos toimija kerää tai ottaa takaisin vähemmän kuin 50 prosenttia markkinoille saattamastaan pakkausmateriaalista, toimija on velvoitettu osallistumaan hyväksyttyyn keräys- ja kierrätysjärjestelmään 100 prosentin erotuksen osalta.

Myös tähän määrään sovelletaan 11 §:n 7 kohdan tavoitteita.

Muista juomapakkauksia koskevista tavoitteista asetuksessa 649/96 säädetään seuraavasti:

Asetuksen 2 §:ssä säädetään, että juomapakkauksista aiheutuvan jätteen syntymisen ehkäisemiseksi ja sen hyödyntämiseksi on saavutettava seuraavat prosenttiosuudet kotimaan markkinoilla myytävistä kaikista juomapakkauksista uudelleentäytön ja ympäristöystävällisen kierrätyksen avulla sekä hyödyntämällä jätteitä energiantuotannossa:

(%)

	1993	1994	1997	2000
Kivennäisvesi, pöytävesi, soodavesi	90	92	92	96
Olut	90	91	92	94
Alkoholittomat virvoitusjuomat (kuten limonadi), mukaan lukien alkoholittomat humala- ja mallasjuomat	80	80	80	83
Hedelmämehut, hedelmämehujuomat, nektarit	40	45	60	80
Maito ja juoksevat maitotuotteet	25	40	60	80
Viini	60	65	80	80
Kuohuviinin tyyppiset juomat ja väkevät alkoholijuomat	60	65	70	80

Tavoitteet ilmaistaan prosentteina painosta, ja prosenttiarvot lasketaan jokaiselle tuotteelle käytetyn pakkausmateriaalin kokonaismäärästä.

Lisäksi 3 §:ssä säädetään muiden pakkausjätteiden (muu pakkausjäte kuin juomapakkaukset) ehdottomista enimmäismääristä, jotka voidaan käsitellä jätteenkäsittelylaitoksissa, joissa ei suoriteta materiaalien kierrätystä tai jätteiden hyödyntämistä lämmöntuottamiseksi.

(tonnia)

	1994	1998	2001
Lasi	70 000	54 000	38 000
Muovit	160 000	90 000	60 000
Paperi, kartonki, pahvi, aaltopahvi	209 000	140 000	99 000
Metallit	55 000	36 000	17 000
Komposiittimateriaalit	81 000	50 000	30 000

3. **Lausumat**

Direktiivin 6 artiklan 6 kohdassa todetaan, että komissio päättää asiasta vahvistettuaan toimenpiteet yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Tämän vuoksi komissio kuuli jäsenvaltioita kyseisestä ilmoituksesta direktiivin 94/62/EY 21 artiklalla perustetun komitean puitteissa. Tämä menettely katsottiin sopivimmaksi, eikä yksikään jäsenvaltioista ilmaissut asiasta eriävää mielipidettä. Ensimmäisen kerran mielipiteitä vaihdettiin komitean kokouksessa 21 päivänä huhtikuuta 1997. Tämän jälkeen jäsenvaltioita kehotettiin lähettämään huomautuksensa kirjallisesti komissiolle 31 päivään toukokuuta 1997 mennessä. Itävalta, Belgia, Tanska, Ranska, Irlanti, Alankomaat ja Yhdistynyt kuningaskunta jättivät kirjalliset lausuntonsa. Asiaa käsiteltiin edelleen komitean kokouksessa 4 päivänä syyskuuta 1997.

Yksikään jäsenvaltio ei väittänyt, että Itävallan toimenpiteet aiheuttaisivat sisämarkkinoiden vääristymistä tai estäisivät muita jäsenvaltioita noudattamasta kyseessä olevaa direktiiviä.

Useat jäsenvaltiot toivat esille, että niiden ja komission välillä olisi sovittava erityisestä menettelystä, jossa määrätään ne tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava ilmoittaessaan 6 artiklan 6 kohdan mukaisesta toimesta. Joukko ongelmia pantiin kuitenkin merkille erityisesti avoimilla kansainvälisillä markkinoilla olemassaolevan hyödyntämis- ja kierrätyskapasiteetin arvioinnin suhteen sekä sen seikan osalta, että aina ei ole helppoa arvioida, aiheuttavatko jotkut toimenpiteet direktiivissä 94/62/EY säädettyjen enimmäistavoitteiden ylittymisen.

Ranska katsoi, että komission ja jäsenvaltioiden oli vaikea ottaa kantaa asiaan, koska yhteisiä menettelytapoja tietokannan luomiseksi (direktiivin 94/62/EY 12 artiklan mukaisesti) ei ole; tällaisen tietokannan luomiseen asti

saavutettujen tavoitteiden laskeminen olisi vaikeaa. Ranska esitti näin ollen, että odotettaisiin siihen asti, kunnes yhteiset menettelytavat olisivat käytettävissä, ennen päätöksen tekemistä Itävallan ilmoituksesta ([1]).

Komitean kokouksessa vallitsi yleinen yhteisymmärrys siitä, että toimien vaikutusta on jatkuvasti tarkkailtava mahdollisten kaupan vääristymien tunnistamiseksi ja ratkaisemiseksi, jos niitä ilmenisi. Yhdistynyt kuningaskunta esitti, että olisi hyödyllistä toimittaa tietoja taloudellisista seikoista, kuten aiemmasta jälleenkäsittelystä ja jälleenkäsittelykapasiteetista sekä niiden tulevaisuuden arvioista, pakkausjätteen tuonnista ja viennistä sekä hintojen aiemmasta kehityksestä. Yhteisymmärrys vallitsi kuitenkin myös siitä, että jäsenvaltioiden olisi oltava menettelyssä keskeisessä asemassa, sillä ne pelkäsivät, että muiden jäsenvaltioiden toimenpiteet estäisivät niitä noudattamasta kyseistä direktiiviä. Jos toimenpide, jonka vuoksi direktiivissä säädetty enimmäistavoite ylitetään, hankaloittaisi direktiivin noudattamista muissa jäsenvaltioissa, oli ensisijaisesti niiden tehtävä ilmoittaa asiasta, jotta asiaankuuluviin vastatoimenpiteisiin voitaisiin ryhtyä. Komissio kehottaa jäsenvaltioita välittömästi toimittamaan kaikki tiedot haittavaikutuksista alueellaan 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti tällaisen tilanteen syntyessä.

Yhdistynyt kuningaskunta ehdotti myös, että kaikkien voimassa olevien korkeampien tavoitteiden vaikutukset tutkittaisiin 6 artiklan 1 kohdan tavoitteiden tulevassa tarkistuksessa, joka on määrä suorittaa 1 päivään tammikuuta 2001 mennessä.

II. ARVIOINTI

Kun otetaan huomioon aiheutuva viivytys, jos komission täytyisi odottaa tietoja komission päätöksen 97/138/EY ([2]) mukaisesti, ja se, ettei mitään 6 artiklan 6 kohdassa mainittuja kysymyksiä koskevia haitallisia vaikutuksia ole ilmoitettu, komissio katsoo, ettei ole tarpeen lykätä tätä päätöstä, kuten Ranska on ehdottanut.

Direktiivin 94/62/EY 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat ylittää 6 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa vahvistetut tavoitteet, jos niillä on sitä varten riittävä kierrätys- ja hyödyntämiskapasiteetti. Toimenpiteet on määrättävä pitäen tavoitteena korkeatasoista ympäristönsuojelua ja sillä edellytyksellä, että toimenpiteet eivät aiheuta sisämarkkinoiden vääristymistä eivätkä estä muita jäsenvaltioita noudattamasta direktiiviä. Niistä ei myöskään saa aiheutua mielivaltaista syrjintää tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyä rajoittamista.

Tässä tapauksessa Itävalta on pyytänyt poikkeuslupaa 6 artiklan 1 kohdan b alakohdasta.

Komissio on kuullut jäsenvaltioita, eikä Itävallan toimenpidettä vastaan ole esitetty vastalauseita.

a) **Riittävä kierrätyskapasiteetti**

Komissio tulkitsee tämän vaatimuksen siten, ettei jäsenvaltioilta vaadita niiden olevan täysin omavaraisia kierrätyksen ja hyödyntämisen suhteen. Jäsenvaltiot voivat käyttää toisissa jäsenvaltioissa ja EU:n ulkopuolisissa maissa olevia laitoksia kierrätys- ja hyödyntämistavoitteidensa toteuttamiseksi. Tämä kuitenkin vaikeuttaa käytettävissä olevan kapasiteetin tarkkaa mittaamista, koska kierrätys tapahtuu avoimilla kansainvälisillä markkinoilla.

Tämän perusteen tarkoituksena on myös varmistaa, etteivät yhdessä jäsenvaltiossa toteutetut toimenpiteet vaikeuta direktiivin noudattamista muissa jäsenvaltioissa, joten tätä perustetta olisi tarkasteltava yhdessä muiden 6 artiklan 6 kohdassa säädettyjen perusteiden kanssa. Tämän perusteen noudattaminen merkitsee käytännössä myös jäljempänä käsiteltävien b ja c kohdan perusteiden noudattamista. Erityisesti jos asetetaan 6 artiklan 1 kohdassa vahvistetut tavoitteet ylittäviä tavoitteita, on varmistettava, ettei se haittaa muiden jäsenvaltioiden keräys- ja kierrätysjärjestelmiä.

Itävallan ilmoittamien toimenpiteiden osalta Itävallan hallitus totesi, että kierrätystavoitteen enimmäismäärän ylittyminen vuonna 1998 riippuu ensisijaisesti paperin kierrätyksestä (paperin osuus on 44 prosenttia kaikesta liikkeellä olevasta pakkausmateriaalista). Tällä hetkellä on olemassa ylikapasiteettia paperin sekä lasin kierrätyksen osalta kuten myös ensisulatetusta metallista ja muovista valmistettujen pakkausten ja kauppapakkausten kierrätyksen osalta. Itävalta arvioi, että kierrätyskapasiteettia on tulevaisuudessakin käytettävissä huolimatta käytettyjen pakkausten keräyksestä ja kierrätyksestä. Nämä tiedot ilmenevät komissiolle syyskuussa 1996 jätetystä kertomuksesta, jonka komissio on lähettänyt kaikille muille jäsenvaltioille. Kertomuksesta ilmenee, että vuonna 1994 arviolta 55 prosenttia liikkeelle päästetystä pakkausjätteen painosta saatiin hyötykäyttöön (481 000 tonnia 876 300 tonnista) 52 prosenttia materiaalien painosta kierrätyksen muodossa (456 700 tonnia) ja 3 prosenttia energiantuotannon muodossa — juomapakkausten jäädessä kuitenkin näiden laskelmien ulkopuolelle. Hyötykäyttöön palautuneen lasin määrä oli 69 prosenttia, paperin ja pahvin 72

([1]) Tämän kysymyksen osalta vahvistetaan, että tietokantoja on kehitettävä komission päätöksen 97/138/EY mukaisesti, jotta ne olisivat direktiivin tavoitteiden ja yhteisten menettelytapojen mukaiset, mutta tämä ei ole edellytys toimenpiteiden vahvistamiseksi 6 artiklan 6 kohdan puitteissa.

([2]) EYVL L 52, 22.2.1997, s. 22

prosenttia, metallin 44 prosenttia, muovien 25 prosenttia ja komposiittimateriaalien 4 prosenttia niiden painosta. Itävalta ennakoi tuotannon pysyvän samanlaisena tulevina vuosina ja arvelee, että direktiivin 94/62/EY 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty tavoite ylitetään hieman, vaikka juomapakkauksia ei oteta huomioon. Tämä koskee pääasiassa lasia ja paperia. Tämä merkitsee sitä, että Itävallassa on kapasiteettia. Komissio katsoo, että Itävallalla on kierrätykseen riittävä kapasiteetti.

b) **Mahdollinen sisämarkkinoiden vääristyminen**

Komissio on arvioinut Itävallan ilmoittamat toimenpiteet ja katsoo, ettei Itävallassa säädetty keräys- ja kierrätysjärjestelmä aiheuta vääristymiä sisämarkkinoilla.

Itävallan hallitus on ilmoittanut kyseisten toimenpiteiden soveltamisen aiemmin osoittaneen, ettei markkinavääristymiä esiinny. Muiden jäsenvaltioiden kuuleminen osoitti, ettei yksikään jäsenvaltio katso Itävallan toimenpiteiden voivan johtaa markkinoiden vääristymiin. Komissiolla ei ole tietoa mistään muusta seikasta, joka osoittaisi, että Itävallan toimenpiteet voisivat johtaa markkinavääristymiin.

c) **Muita jäsenvaltioita ei estetä noudattamasta direktiiviä**

Tämän perusteen avulla pyritään välttämään se, että muissa jäsenvaltioissa kerätty pakkausjäte täyttää jäsenvaltioiden kierrätys- ja hyödyntämiskapasiteetin. Tämä on tärkeää erityisesti niille jäsenvaltioille, jotka eivät ole vielä aloittaneet pakkausjätteen suurimittaista kierrätystä ja joilla ei ole vielä valmiina siihen tarvittavia perusrakenteita.

llmoitettujen toimenpiteiden arviointi tämän perusteen pohjalta pitäisi tehdä pääasiassa siten, että otetaan huomioon niiden jäsenvaltioiden kanta, joiden tavoitteita direktiivin soveltamiseksi muiden jäsenvaltioiden antamat toimenpiteet mahdollisesti haittaisivat. Yksikään jäsenvaltio ei ilmaissut huolestuneisuutta siitä, että Itävallan ilmoittamat toimenpiteet estäisivät direktiivin soveltamista. Komissio ei myöskään ole tietoinen eikä sille ole tiedotettu mistään direktiivin soveltamiseen liittyvistä ongelmista, joita Itävallan toimenpiteet olisivat aiheuttaneet muille jäsenvaltioille.

Arvioidessaan, voisiko se, että Itävalta ylittää kierrätystavoitteen, johtaa muiden jäsenvaltioiden kierrätyskapasiteetin käyttöön, mikä mahdollisesti aiheuttaisi ongelmia muiden jäsenvaltioiden pyrkimykseen noudattaa direktiiviä, komissio ottaa myös huomioon, että Itävalta tuottaa ainoastaan noin yhden prosentin yhteisössä tuotetusta pakkausjätteestä. Komission mielestä ei sen vuoksi ole todellista riskiä, että tämä aiheuttaisi ongelmia muille jäsenvaltioille direktiivin 94/62/EY tavoitteisiin pyrkimisessä.

d) **Toimenpide ei ole mielivaltaisen syrjinnän keino**

Itävallan toimenpide koskee erotuksetta kaikkea sekä kotimaista että tuonnista tulevaa pakkausjätettä. Komissio ei ole koskaan saanut valituksia, joissa väitettäisiin, että Itävallan lainsäädännössä olisi mielivaltaista syrjintää. Komissio on kuullut jäsenvaltioita, ja sen saamat tiedot eivät viittaa syrjintään.

e) **Toimenpide ei rajoita peitellysti jäsenvaltioiden välistä kauppaa**

Tällä tarkoitetaan muista jäsenvaltioista tuoduille tuotteille mahdollisesti asetettuja rajoituksia ja kotimaisen tuotannon epäsuoraa suojelua. Jätteet ovat perustamissopimuksen 30—36 artiklan soveltamisalaan kuuluvia tavaroita, ja siksi jätehuollon alalla annetut säännökset voivat myös joissakin olosuhteissa rajoittaa kauppaa tai suojella kotimaantuotantoa. Itävallan toimenpiteiden sisältö ja niiden soveltamisolosuhteet eivät kuitenkaan anna aihetta tällaiseen johtopäätökseen. Kierrätystavoitteet koskevat erotuksetta kaikkia, sekä kotimaantuotannosta että tuontitavaroista aiheutuvia pakkausjätteitä. Viranomaisten hyväksymät keräys- ja kierrätysjärjestelmän osallistumissäännöt koskevat yhtä lailla kotimaisia ja ulkomaisia tuottajia. Komissio ei ole saanut tästä asiasta valituksia.

III. PÄÄTELMÄT

Komissio päättelee Itävallan toimittamien tietojen ja jäsenvaltioiden lausuntojen perusteella, että sen olisi vahvistettava toimenpiteet, jotka Itävalta on ilmoittanut direktiivin 94/62/EY 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti, koska on osoitettu, että:

— Itävallassa on riittävä kierrätyskapasiteetti,

— toimenpiteet eivät aiheuta sisämarkkinoiden vääristymiä,

— toimenpiteet eivät estä muita jäsenvaltioita soveltamasta direktiiviä,

— toimenpiteet eivät merkitse mielivaltaista syrjintää,

— toimenpiteet eivät merkitsee jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyä rajoittamista.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan Itävallan ilmoittamat toimenpiteet, jotka ylittävät direktiivin 94/62/EY 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn kierrätystavoitteen enimmäismäärän.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Itävallan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 1998.

Komission puolesta
Ritt BJERREGAARD
Komission jäsen